

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 22-A DUPĂ RUSALII
Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr
SF. MC. GALACTION ȘI EPISTEMIA

Ne aflăm în Duminica a XXII-a după Rusalii, în care am ascultat cu toții pericopa evanghelică de la Luca, cap. 16, în care Mântuitorul Hristos ne-a relatat pilda despre Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr.

Evanghelia ne vorbește despre două personaje distincte. Primul era un om foarte bogat care ducea o viață de huzur pe care și-o petrecea într-o veselie continuă, în contradicție cu cel de-al doilea personaj, săracul Lazăr cel flămând, plin de boli și suferințe care aștepta milă și îndurare la poarta bogatului. După moarte, bogatul a ajuns în iad, iar săracul Lazăr a ajuns în Rai.

Două mari realități ni se descoperă din această pildă: certitudinea că omul nu se sfârșește la mormânt, ci se mută la un alt mod de viațuire, precum și existența celor două locuri sau stări corespunzătoare felului în care ne-am desfășurat viața pământească: Raiul și iadul.

Este suficient de limpede pentru a înțelege că cei doi au mers fiecare la locul potrivit, în funcție de felul în care au trăit. Dacă Lazăr a dobândit Raiul, înseamnă că a avut niște merite de care Evanghelistul Luca nu pomenește, dar care pot fi ușor de bănuț. Faptul că era sărac nu trebuie luat ca un merit, căci bine s-a zis că „bogația în sine nu este un păcat, iar sărăcia nu este o virtute”. În orice vreme au existat și bogați și săraci și așa va fi până la sfârșitul veacurilor. Dar tot atât de adevărat este și faptul că unii dintre săraci sunt și plini de patimi, dar sunt și oameni înstăriți care și-au dobândit avutul prin muncă cinstită, fiind și foarte virtuoși. Căci poate fi cineva sărac lipit pământului care poate pierde Raiul, nu din cauza sărăciei materiale, ci din cauza sărăciei duhovnicești (spirituale), deci a lipsei virtuților; așa cum pot exista bogați și material și duhovnicești care vor avea parte de „sânul lui Avraam”, nu pentru agonisirea de bunuri materiale, ci pentru cultivarea multor virtuți. Dacă Lazăr a fost primit în Rai, nu înseamnă că Dumnezeu a hotărât așa din pricina sărăciei, ci pentru că avea anumite virtuți din care deducem cel puțin două: răbdarea și smerenia. Deși era

BOGATUL NEMILOSTIV ȘI SĂRACUL LAZĂR

sărac și bolnav, nu cerșea nici nu cărtea sau blestema. De aceea ne dăm seama că era smerit, căci s-au împlinit cu el cuvintele Mântuitorului Care zice: „Fericți cei săraci cu duhul (smeriți), că a lor este Împărăția Cerurilor.” (Matei 5, 3)

Bogatul s-a dovedit a fi egoist, mândru și lipsit de dragoste. Nu din pricina bogăției a pierdut Raiul, căci bogăția în sine nu este rea. Devine rea dacă este dobândită necinstit și dacă este folosită egoist. Ea poate fi asemuită cu o scară pe care poți urca pe ea spre cer prin milostenie sau poți coborî pe ea în iad, prin zgârcenie și egoism. Cum cel bogat și puternic nu avea ochi, inimă, milă și compasiune pentru Lazăr, chiar el devine un cerșetor către Lazăr și se roagă ca acesta, măcar vârful degetului să și-l înmoaie în apă și să-i răcorească gura. Deci, observăm că starea de lucruri nefirească și nedemnă nu a durat până la infinit ci, și bogatul și săracul Lazăr au trebuit să plece de pe acest

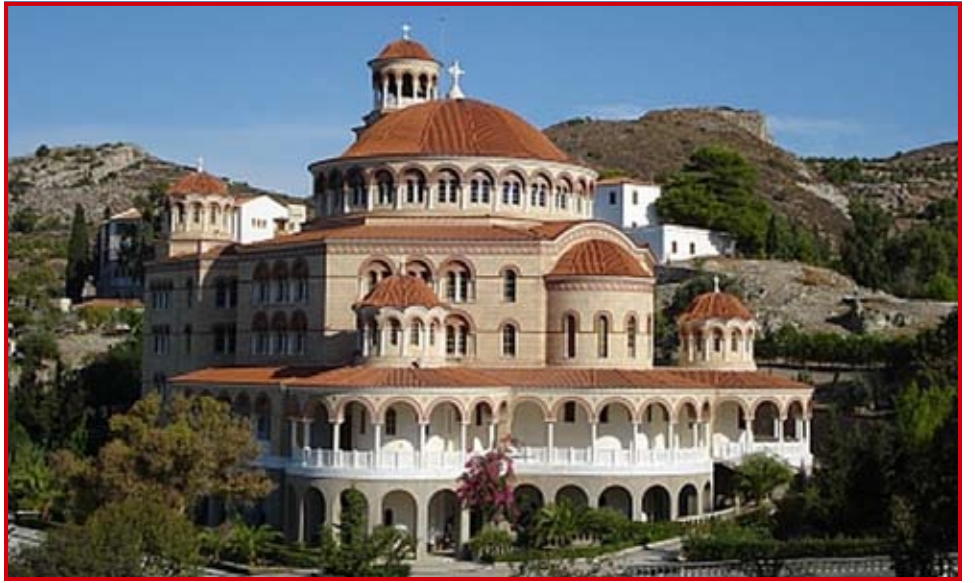
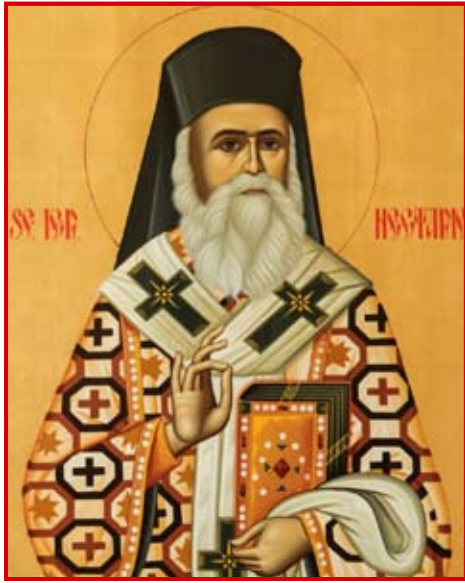
pământ. Înțelegem că după moarte, îngerii însoțesc sufletul către Dreptul Judecător, Care se face răsplătitor tuturor după faptele lor. În viața de dincolo sufletele sunt conștiente, ba chiar se îngrijesc de nevoile celor de pe pământ și de mântuirea lor. Însă, între cei din iad și cei din Rai există o ruptură, o „prăpastie mare” (Luca 16, 26), pentru că cei din iad au trăit încă de pe pământ drama însingurării și a înstrăinării, nefiind solidari, milostivi și darnici cu cei aflați în nevoi.

Așa a ales să se poarte și bogatul din Evanghelia care, cu foarte puțin ar fi putut curma suferințele lui Lazăr, dar nu a făcut-o. Refuzul conștient de a răspunde la strigătul de ajutor, s-a prefăcut pentru el într-o mare prăpastie, imposibil de trecut. În aceeași situație se află toți cei care se bucură de plăcerile vieții, indiferenți la nevoile și suferințele celor din jur. ❖

Părintele Adrian Chiriță

SFÂNTUL IERARH NECTARIE DE LA EGHINA

Sfântul Nectarie din Eghina, s-a născut la 1 octombrie 1846 la Silivria, în Tracia. A fost episcop de Pentapole, director al școlii teologice Rizarios și ctitorul mănăstirii de maici „Sfânta Treime” din insula Eghina.

Anastasiu pe numele său de botez s-a născut într-o familie săracă, dar foarte evlavioasă din Silivria Traciei, aflată pe malul mării Marmara. Părinții săi se numeau Dimos și Maria Kephala. La vârsta de 14 ani a plecat la Constantinopol ca să lucreze și să învețe carte. Studiază teologia și scrierile Sfinților Părinți și începe să-L descopere pe Hristos în inima sa prin rugăciune, citirea cărților sfinte și cugetarea la cele dumnezeiești. În 1866, la vârsta de 20 de ani, Sfântul Nectarie pleacă în insula Chios ca să predea ca învățător. Chemat de Hristos în viața monahală, intră în obștea mănăstirii Nea Moni, fiind călugărit la 7 noiembrie 1876, sub numele de Lazăr. Un an mai târziu a devenit diacon. Mai târziu, la tunderea în marele și îngerescul chip al schimniciei, va primi numele de Nectarie, pe care l-a purtat toată viața.

În anul 1885, după terminarea facultății de teologie din Atena, Nectarie este luat de patriarhul Sofronie ca ucenic la Alexandria. Este hirotonit preot și apoi în 1889 mitropolit de Pentapole, o veche eparhie ortodoxă din Libia superioară. A slujit ca secretar al Patriarhiei și ca predicator la biserica Sfântul Nicolae din capitala Egiptului, devenind un iscusit slujitor și povățuitor de suflete.

După un an este însă alungat din Egipt în urma calomniilor unor clerici invidioși. Se întoarce la Atena, singur, nebăgat în seamă, disprețuit, în mari lipsuri materiale. Aici a fost câțiva ani predicator,

profesor și director al unei școli teologice pentru preoți, până în anul 1894, reușind să formeze duhovnicește mulți tineri iubitori de Hristos, pe care îi hrănea cu cuvintele Sfintei Evanghelii și cu scrierile Sfinților Părinți. Făcea slujbe misionare în parohiile din jurul Atenei. Apoi a fost numit director al școlii teologice Rizarios, care forma viitori preoți, unde a stat 15 ani.

În 1904, la cererea mai multor călugărițe, a fondat mănăstirea „Sfânta Treime” din insula Eghina, rânduind aici viața desăvârșită de obște, după tradiția Sfinților Părinți. Apoi se retrage definitiv în această mănăstire în decembrie 1908, la vârsta de 62 de ani, când își dă demisia din postul de director al școlii teologice. Pentru viața sa înaltă, Dumnezeu l-a învrednicit pe Cuviosul Nectarie de harul Duhului Sfânt. Pentru aceasta mulți bolnavi și săraci alergau la biserica mănăstirii din Eghina și cereau ajutorul lui. Mai ales după primul

război mondial, numeroși săraci și bolnavi, lipsiți de orice ajutor, veneau la el ca la părintele lor sufletesc. Iar Sfântul Nectarie a dat poruncă maicilor ce se nevoiau în mănăstirea sa să împartă la cei lipsiți orice fel de alimente și să nu păstreze nimic pentru ele, căci Dumnezeu, prin mila Sa, îi hrănea și pe unii și pe alții. Dar și cei bolnavi se vindeau cu rugăciunile fericitului Nectarie, căci se învrednicise de darul facerii de minuni.

Moare de cancer la 8 noiembrie 1920, după o suferință de un an și jumătate. Este înmormântat în mănăstirea sa de către ieromonahul iconar Sava, care mai târziu îi pictează prima icoană. În 1953 moaștele sale au fost mutate într-un mormânt mai frumos.

La 20 aprilie 1961, Patriarhia Ecumenică din Constantinopol a recunoscut cultul de care se bucura deja sfântul și l-a proclamat sfânt al Bisericii, cu pomenirea pe 9 noiembrie. ❖

Sfântul Nectarie ne învață măsura tuturor lucrurilor

Creștinii au datoria, după porunca Domnului, să devină sfinți și desăvârșiți. Desăvârșirea și sfințenia sunt înfiripate mai întâi adânc în sufletul creștinului și după aceea se întipăresc în gândurile, în dorințele, în cuvintele, în lucrările lui. Astfel, harul lui Dumnezeu care există în suflet se revarsă și în purtarea lui cea din afară.

Creștinul este dator să fie nobil în toate. Cuvintele și faptele lui să fie inspirate de harul Duhului Sfânt, Care locuiește în sufletul lui, încât să mărturisească formarea lui creștinească și să Se preamărească numele lui Dumnezeu. Cel care este măsurat în cuvinte este măsurat și în fapte. Cel care cercetează cuvintele pe

care trebuie să le spună își cercetează și faptele pe care trebuie să le săvârșească, și niciodată nu depășește limitele purtării bune și virtuose.

Cuvintele pline de har ale creștinului sunt caracterizate de noblețe și delicatețe. Acestea sunt cele care nasc iubirea, aduc pacea și bucuria.

Dimpotrivă, vorbirea multă naște ura, dușmăniile, mânia, certurile, tulburările și războaiele. Deci, întotdeauna să fiți nobili. Niciodată buzele voastre să nu scoată cuvânt rău, care nu este dres cu sarea harului lui Dumnezeu, ci să grăiască întotdeauna cuvinte pline de har, bune, care mărturisesc noblețea cea după Hristos și cultivarea noastră sufletească. ❖

În fiecare an, ziua de 8 noiembrie este consacrată cinstirii celor doi mari arhangheli, Mihail și Gavriil, care s-au învrednicit să primească misiuni cu totul speciale din partea lui Dumnezeu. Știm, în general, că îngerii sunt duhuri slujitoare, trimise de Dumnezeu pentru împlinirea voii Lui, căci însăși denumirea de „înger” înseamnă „trimis”. Arhangheli Mihail și Gavriil (în traducere „arhangheli” înseamnă „primii între îngerii”) au o misiune mai înaltă, despre care vom încerca să vorbim în cele ce urmează.

Numele lor sunt foarte populare printre credincioșii noștri, fiind purtate de către mulți dintre ei, fapt care dovedește o prețuire deosebită. Trebuie să ne dăm seama, mai întâi, că nu întâmplător ei sunt pomeniți împreună. Fiecare, desigur, a avut o misiune aparte, personală, dar numai împreună slujirea lor are înțeles mântuitor pentru noi.[...]

Astfel, Arhanghelul Mihail apare în icoane sub chipul unui ostaș sever, în mâna dreaptă având o sabie de foc, în stânga un cântar și la picioare un diavol căzut, iar Arhanghelul Gavriil este zugrăvit sub chipul unui tânăr plin de duioșie, cu o floare în mâna dreaptă (de obicei floare de crin), adresându-se respectuos Fecioarei Maria.

Iată, așadar, două atitudini complet diferite, una războinică, cealaltă pașnică și duioasă, singurele detalii comune fiind aurele sfințeniei și aripile îngerești. Nimic întâmplător, însă.

Cercetând Scriptura și Tradiția aflăm, astfel, că Arhanghelul Mihail a fost rânduit de Dumnezeu, alături de heruvimi, să păzească intrarea în Rai, cu o sabie de foc, după căderea în păcat a protopărinților noștri; Apocalipsa îl înfățișează, în cap. 12, ca pe un conducător al oștilor îngerești, care îl alungă din cer pe „balaurul cel mare”, adică pe Diavolul; după Tradiție, Mihail a luat atitudine atunci când o parte

SOBORUL SFINȚILOR ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIIL

din îngerii, în frunte cu Lucifer, s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, vrând să-i ia locul. „Mi-ha-il?” - adică „Cine este ca Dumnezeu?” - a întrebat atunci arhanghelul, de aici trăgându-i-se numele.

În viziunile profetului Daniel, Mihail are misiunea de a-l ocroti și de a purta de grijă poporului Israel, (Daniel, 12, 13, 21). Din aceste mărturii înțelegem, așadar, că Mihail reprezintă dreptatea divină și pedeapsa păcatului, ca înger păzitor al poporului ales.

Arhanghelul Gavriil (în tâlcuire „Puterea mea este Dumnezeu”), este mesagerul mântuirii, anunțând nașterea Sfântului Ioan Botezătorul și a Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Este, de fapt, îngerul Bunei Vestiri, a cărei bucurie este simbolizată de frumusețea florii albe de crin, floare lăudată și de Mântuitorul când spune: „Luați seama la crinii câmpului... nici Solomon în toată măreția lui nu era îmbrăcat ca unul dintre aceștia...” (Matei, 6, 28-29).

Așadar, dacă Arhanghelul Mihail ne aduce aminte de păcat, dreptate și moarte, Gavriil ne apropie mâna întinsă a lui Dumnezeu, făcându-se vestitorul iubirii și al mântuirii.

Ei reprezintă, de fapt, cele două Testamente, Vechi și Nou, Mihail simbolizând Legea lui Moise, a dreptății, iar Gavriil Legea Harului, a iubirii evanghelice. Dumnezeu însuși așa S-a revelat, potrivit înțelepciunii Sale: pe de o parte, ca Domn al

dreptății, asprimii și judecății în Vechiul Testament, pe de alta al iubirii, îngăduinței și iertării, în Noul Testament.

Iar acum, iubiți credincioși, concluzia firească: cei doi arhangheli sunt pomeniți împreună, pentru că dreptatea și iubirea trebuie să fie nedespărțite, căci numai așezate la un loc, cele două Testamente fac Scriptura întregă!

Dumnezeu însuși este deodată și drept și bun. Greșim atunci când zicem: „Oricâte păcate am face, Domnul ne iartă pentru că este bun...”, uitând că El este și drept. După cum greșim de asemenea când deznădăduim zicând: „Nu pot primi iertare, căci drept este să fiu condamnat”, uitând că Dumnezeu este și bun, nu doar drept și că ne iartă dacă ne căim cu adevărat și ne îndreptăm viața.

Sărbătoarea de astăzi, o dată cu prilejul de a-i cinsti după cuviință pe cei doi sfinți Arhangheli Mihail și Gavriil, reprezintă pentru noi și o lecție de înțelepciune. Așa cum ei sunt împreună pomeniți, dreptatea și iubirea laolaltă, trebuie și noi să fim nu numai drepecți, ci și buni cu semenii noștri. [...]

Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, simboluri ale dreptății și iubirii, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi să fim, precum voi sunteți, drepecți și iubitori întotdeauna! Amin. (*Sursa – doxologia.ro*) ❖

Pr. Prof. Univ. Dr. Vasile Gordon

De ce sărbătorim Soborul Sfinților Arhangheli?

Această sărbătoare este dedicată tuturor cetelor îngerești. Încă din secolul al V-lea Biserica a dedicat ziua de 8 noiembrie îngerilor. Sărbătoarea se numește „Soborul Sfinților Arhangheli”, deoarece amintește de tradiția care ne arată cum Sfântul Arhanghel Mihail a pus capăt revoltei îngerilor răi.

Când Satana a căzut împreună cu îngerii răzvrățiți, Sfântul Arhanghel Mihail ar fi spus: „Să luăm aminte! Să stăm bine, să stăm cu frică înaintea Celui ce ne-a făcut pe noi și să nu cugetăm cele potrivnice lui Dumnezeu. Să luăm aminte ce au pățimit cei ce erau

împreună cu noi zidiți și cum se împărțeau cu noi din dumnezeiasca lumină. Să luăm aminte cum, îndată, din lumină s-au prefăcut în întuneric pentru mândria lor și din înălțime au fost aruncați jos, în adânc. Să luăm aminte cum a căzut din cer luceafărul cel ce răsărea dimineața și s-a sfărâmat pe pământ”. Îndată ce a zis acestea, toate cetele îngerești au început să cânte cântare de laudă. Deci această conglăsuire a sfinților îngeri s-a numit sobor îngeresc, adică luare aminte, împreună cugetare, glăsuire și unire; căci cu toții slăvesc într-un glas pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, adică Sfânta Treime. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 5-12 NOIEMBRIE 2017

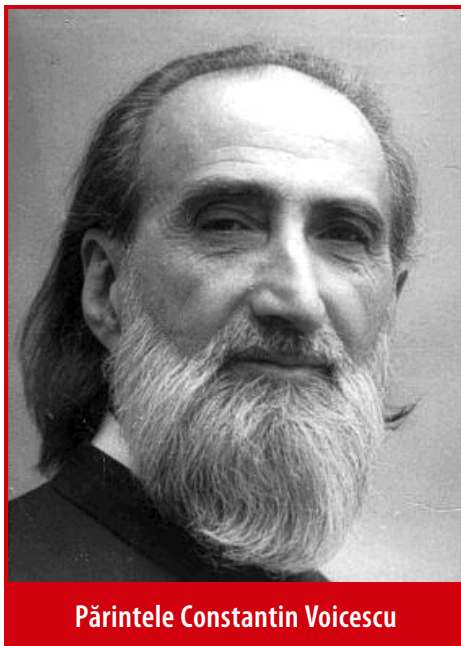
ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 5 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 22-a după Rusalii (Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr)9 Utrenia, Sfânta Liturghie
Marți 7 noiembrie	17 ³⁰ -19 ³⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Miercuri 8 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Soborul Sf. Athangheli Mihail și Gavril și al tuturor puterilor cerești Utrenie, Sfânta Liturghie
Vineri 10 noiembrie	17 ⁰⁰ -19 ³⁰ 07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfântul Maslu Sfânta Liturghie
Sâmbătă 11 noiembrie	17 ⁰⁰ -19 ³⁰ 07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților Vecernie
Duminică 12 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 25-a după Rusalii (Pilda samariteanului milostiv) Utrenia, Sfânta Liturghie

Este a patra duminică consecutiv în care avem invitați speciali care, la ceas de seară, ne vorbesc despre teme alese cu grijă, de interes duhovnicesc. Ne aflăm în anul comemorării mărturisitorilor creștini din temnițele comuniste, așa că suntem deschiși mai ales la subiecte legate de acest eveniment. Iată că azi, la orele 18, îl vom avea invitat pe Părintele Profesor Vasile Gordon care ne va vorbi despre cel care a fost Părintele Constantin Voicescu.

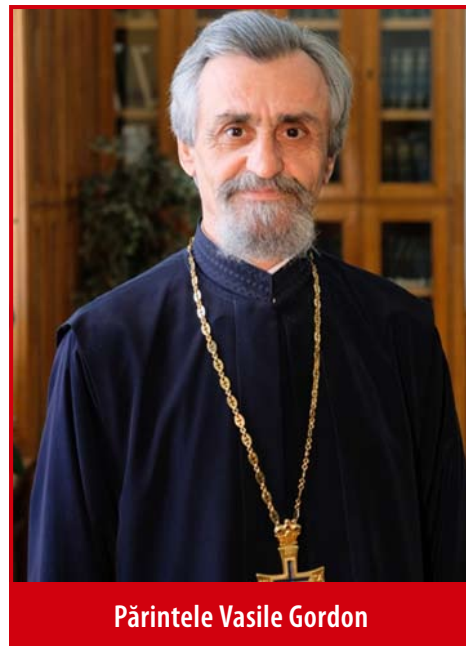
Două mari personalități ale Bisericii noastre: Părintele Vasile Gordon care a împletit activitatea misionar-pastorală cu cea de profesor universitar și Părintele Constantin Voicescu care s-a implicat activ în viața cetății atât în anii '40-'50 ai secolului trecut, cât și după evenimentele din decembrie 1989. Vă vom oferi în această pagină câteva date din biografia Părintelui Constantin Voicescu, urmând să aflăm mai multe din relatările Părintelui Profesor Vasile Gordon chiar în această după-amiază.

Aș vrea însă să-l cunoașteți și pe Părintele Profesor Vasile Gordon. S-a născut în 1954 în comuna Șieuț, Jud. Bistrița-Năsăud. A urmat Seminarul Teologic din București (1971-1976), Institutul Teologic din București (1977-1981); studii doctorale, la Institutul Teologic din București (1981-1984), specialitatea Omiletică și Catehetică, sub îndrumarea Pr. Prof. Dr. Constantin Galeriu.

În 1978 s-a căsătorit cu Irina - fiica Părintelui Constantin Voicescu, medic primar. Împreună au trei copii (toți căsătoriți): Octavian-Gheorghe,

Părintele Constantin Voicescu

Părintele Vasile Gordon

Laura și Constantin, iar familia părintelui profesor a fost binecuvântată și cu opt nepoți.

Părintele Profesor Vasile Gordon a avut o lungă și fructuoasă activitatea didactică: a fost spiritual-asistent la Facultatea de Teologie din București (1988-1991); profesor la Seminarul Teologic din București (1991-1996); asistent la Facultatea de Teologie din București (1996-1999); lector (1999-2001); conferențiar (2001-2003); profesor (2003 - prezent); conducător doctorat (2005 - prezent). Toate treptele didactice, pentru Omiletică și Catehetică. Nume-roase cărți, studii, articole, conferințe și multe altele.

În ceea ce privește activitatea misionar

pastorală, cea mai mare parte a acesteia a fost dusă la Parohia Sf. Ilie Gorgani din București, până în anul 2011 ca preot paroh, iar din acel an ca preot co-slujitor.

Părintele Profesor Vasile Gordon a înființat în anul 1998 primul Buletin parohial al unei parohii din București. Să spunem că ideea apariției foii duminicale „Cuvântul care zidește” a Parohiei Șerban Vodă a pornit chiar de la acel Buletin al Bisericii Sf. Ilie Gorgani.

Părintele profesor Vasile Gordon are foarte multe de împărtășit auditorului. Așadar, vă îndemnăm să nu lipsiți de la Conferința de astăzi, 5 noiembrie, de la orele 18. ❖

20 de ani de la plecarea la Domnul a Părintelui Constantin Voicescu

† Se naște la București, pe 28 iulie 1924. Crește, împreună cu sora sa Maria în orfelinătele din Predeal, Târgoviște și Buzău, cu ajutorul unchilor Gheorghe Rădulescu, Badea și Ilie Manea. Până în 1942 este elev la Școala Normală din Buzău. În 1946 absolvă Liceul „Matei Basarab” din București.

† 8 noiembrie 1945, participă la manifestația de susținere a Regelui Mihai.

† 1946 – 1948, urmează cursurile din anii I și II la Facultatea de Geografie a Universității București; ucenic duhovnicesc al Părintelui Toma Chiricuță. Frecventează și Mănăstirea Antim, în perioada „Rugului Aprins”.

† Mai 1948, este arestat și condamnat la șase ani de temniță grea „pentru activitate împotriva orânduirii sociale”. Deținut la Jilava, Pitești, Tg. Ocna – unde se apropie de Valeriu Gafencu, „Sfântul închisorilor”.

† 14 iunie 1954, eliberat de la închisoarea-penitenciar Tg. Ocna.

† 31 octombrie 1954, se căsătorește cu Laura-Florentina Durac din Piatra Neamț, absolventă a Academiei Comerciale și a Facultății de Teologie, iar în 1956 i se naște fiul, Mihai, viitor preot și el.

† 1956 – 1958, urmează cursurile din anii I și II la Facultatea de Teologie din București; lucrează ca geotehnician la Institutul de Geologie.

† 1957, i se naște prima fiică, Irina.

† 30 octombrie 1958, este arestat, condamnat la muncă

silnică pe viață (sentință comutată ulterior în 25 de ani muncă silnică), în cadrul „lotului mistico-legionar Târgu Ocna”. Timp de șase ani este deținut la Jilava și Aiud.

† 25 iunie 1964, eliberat în urma Decretului de amnistie generală a deținuților politici.

† 1964, muncitor la Uzinele 23 August.

† 1965, se naște fiica sa Ileana.

† 1967, angajat la Institutul Biblic și de Misiune Ortodoxă (legătorie, corectură).

† 1967 – 1969, urmează cursurile din anii III și IV la Facultatea de Teologie București.

† 1967, se înscrie la Facultatea de Geografie-Istorie București.

† 1969, își ia licența în Teologie.

† 11 februarie 1973, este hirotonit pe seama bisericii Radu Vodă (paraclisul Seminarului teologic). Slujește onorific la biserica Bucur Ciobanul, împreună cu părintele Alexie Bîrcă.

† 1 octombrie 1976, este transferat la biserica „Adormirea Maicii Domnului” din strada Sapienței.

† 1985 – 1986, face demersuri pentru salvarea de la demolare

a bisericii Sapienței. Supraveghează mutarea și restaurarea bisericii Mihai Vodă.

† 1988, moare soția sa, Laura-Florentina. Este înmormântată la Cernica.

† 1990, participă la manifestația din Piața Universității; sfințește crucile din Piață. Este membru fondator al Alianței Civice; devine membru fondator și vicepreședinte al Asociației „Christiana”; participă la înființarea Centrului de medicină socială „Christiana”.

† Aprilie 1992, slujește alături de 11 preoți Liturgia din prima zi de Paști, în prezența MS Regelui Mihai, la biserica Sf. Gheorghe Nou din București.

† 1994 – 1997, participă cu comunicări la Simpoziioanele Memorialului Sighet.

† 8 septembrie 1997, trece la cele veșnice fiind lovit de o mașină pe când se întorcea de la Mîslea, unde slujește întru pomenirea celor care au suferit în închisoare acolo, sub regimul comunist.

† 11 septembrie 1997, este înmormântat la Cernica, alături de soția sa. ❖

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII SI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	15 ⁰⁰ -16 ⁰⁰ 18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Limba română cl. a VIII-a Matematică - clasa a VIII-a	Prof. Ciobă Cristina Prof. Stuparu Germina
Joi	13 ³⁰ -15 ⁰⁰	Limba română / matem. clasa a IV-a	Prof. Rusescu Georgeta
Sâmbătă	14 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Matematică - clasa a VIII-a	Ing. Tomescu Paul